

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi
Societatis Iesv**

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Quomodo & quo affectu studijs se applicarit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](#)

rumq; rerum, summa cum honoris significatio-
ne. Illud præterea antiquum illi erat, in
orationibus, commentationibus, collectioni-
busque animi, de studijs serio peragendis, fir-
miter secum statuere; ad quæ subinde hisce
verbis scriptis sese excitabat: *In Religionem
venisti, non otij, sed laboris gratia. Hæretici
tanto conatu studia sua aduersus Christum con-
ferunt; tu pro tuendo Christo diligentiam inter-
mittes? Seculares contentionē tantā ad inania
honoris præmia labores conferunt studiorum, &
tu minus diuinæ gloriæ cupidus eris, quām illi
laudis sue? Serio te igitur ad studia applicato;*
*nullam vel minimam temporis particulam per-
dito, & quidquid inter disputandum exceptu
dignum audieris, adnotato.*

Semper igitur duo illa, quæ apud se decre-
uerat, constantissimè tenebat: & quem nul-
lus frangebat labor, tum quoque maxima-
rum rerum effectrix constantia egregiæ eru-
ditionis fastigio collocauit. Iam, ne quid tem-
poris otioso efflueret, perpetuò secum habe-
bat libellum aliquem aut sacrum, aut studijs
utilem; eumque, si quo loco diutiū ei rema-
nendum erat, statim explicabat, legebatque.
Calamariam thecam ad disputationes sem-
per adferebat in scholam; altissimoque silen-
tio ad argumenta responsaque attendens, re-
nullā aliā distractus, si quid audiret expeditu
diffi-

difficile, aut clariū explicatum, breuiter excipiebat scripto. Alterumque præterea libellum sibi confecerat, titulo, *Boni Scholastici Societatis*, in quem documenta varia è Regulis maximam partem decerpta congesserat, vtilem sanè nostris omnibus, quemque his verbis absoluit: *Denique memor sit in omnibus se filium esse adeò bona Matris Societatis IESV.* Magni omnino faciebat doctrinam Præceptoris sui, omnesque eius opiniones non solum tuebatur ipse, sed & collegas, ut id quoque ficerent, adducebat. Ad aliorum Professorum scripta numquam diuertebat, vixque etiam oppugnari sententiam Magistri sui patiebatur; qui sensus eius cùm publicè notus esset, subinde nonnulli Patrum, præsente Ioanne, per iocum sententiæ alicuius auctoritatem eleuabant, ut Ioannes ad tuendam eam (quâ erat animi alacritate ac promptitudine) acriter se obiectaret.

In cubiculo stans semper studebat quiete magnâ, dubitationesque breui excipiebat chartâ, Magistro mox proponendas. Si quid in dictatis occurrebat perplexius, quod explicare ipse non valeret, animum, instar præparati soli, explicabat Deo, ad diuinæ sapientiæ fatus excipiendos, orabatque genibus flexis: *Domine tu scis, hanc me rem absque ope tuâ per tenuitatem meam assequi non posse: obsecro,*